

Θεωρία Συνόλων

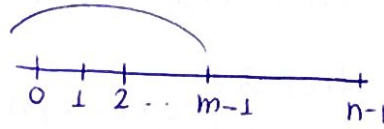
$n \in \mathbb{N}$

~~$0 \in \mathbb{N}$~~

$\alpha \in \eta \Rightarrow \alpha = n \text{ ή } \alpha \neq n$

↓ γνήσιο υποσύνολο

⇓
 $\exists m \in \mathbb{N} : \alpha \cong m$

Αν $f: n \rightarrow n$ 1-1
 $n \in \mathbb{N} \Rightarrow f$ ενι

Αποδ Θεωρώ όλους τους φυσικούς $A = \left\{ n \in \mathbb{N} \left\{ \begin{array}{l} \forall f: n \rightarrow n \text{ 1-1} \\ \Rightarrow f \text{ ενι} \end{array} \right\} \right\} \subseteq \mathbb{N}$

το $\emptyset = 0 \in A$

$\{0\} = \{0\} \neq \emptyset \Rightarrow f: \{0\} \rightarrow \{0\}$ 1-1 $\Rightarrow f$ ενι

A επαγωγικό

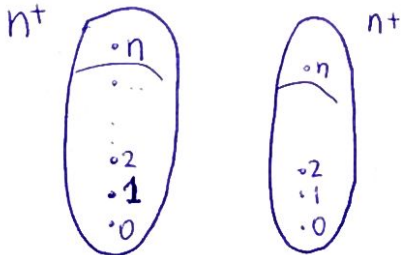
$0 \in A$, αν $n \in A \Rightarrow n+1 \in A$

Έστω τυχαία $f: n^+ = n \cup \{n\} \rightarrow n^+$ 1-1

Θδο f ενι.

Περίπτωσης

→ 1) Κοιτώ τι κάνουν οι προηγούμενοι αριθμοί
 ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ $f[n] \subseteq n$

(ζίγαροι $f[n] \subseteq n^+$)

$f: n^+ \rightarrow n^+$
 $f[n] \subseteq n$
 $f|_n: n \rightarrow f[n] \subseteq n$
 $f|_n: n \rightarrow n$

Εφόσον $f: n^+ \rightarrow n^+$ 1-1 $\Rightarrow f|_n$ 1-1
 $n \in A$, εναρ f ενι, $f[n] = n$
 υποδ

$$f(n) \subset n^+ = n \cup \{n\}$$

$n \in n^+ \Rightarrow f(n) \in n$ (1) Αποκλείω την (1) γιατί χαλαίει την 1-1.
 $f(n) = n$ (2) Δέχομαι την (2) γιατί διαστ. την 1-1.

(1) Αν $f(n) \in n$ τότε $f(n) = \lambda \in n = f[n] \Rightarrow \exists k \in n : f(k) = \lambda$

Αρα έχουμε ότι $\left. \begin{matrix} f(k) = \lambda \\ f(n) = \lambda \end{matrix} \right\}$ όμως $k \neq n$, άρα χαλαίει όπως είπαμε το 1-1.

(αν $k = n, k \in n \Rightarrow n \in n$) → Άτονο το n δεν μπορεί να αψημει στον εαυτό του.

$\underbrace{\begin{matrix} k \in n^+ \\ n \in n^+ \end{matrix}} \Rightarrow f \text{ όχι } 1-1.$

Άρα $f: n^+ \rightarrow n^+$

↓ Έκθεση συνόλων

Για το ενί.

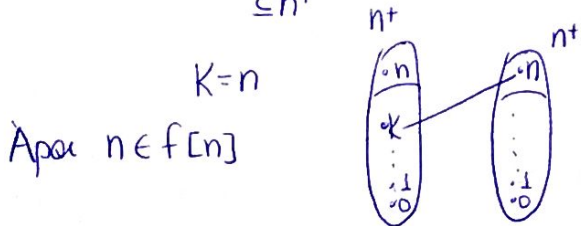
$$\begin{aligned}
 f[n^+] &= f[n^+ \cup \{n\}] \\
 &\stackrel{\parallel}{=}_{n^+} \text{ Έκθεση δύο συνόλων από θεμελιώδης.} \\
 &= f[n] \cup f[\{n\}] \\
 &= f[n] \cup \underbrace{\{f(n)\}}_{\parallel n} = n \cup \{n\} = n^+
 \end{aligned}$$

2) Περίπτωση

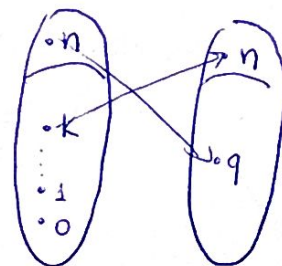
$$f[n] \not\subseteq n \text{ όμως } f(n) \subset n^+$$

↓ (λείπει από το δεύτερο κυκλικό το n)

Από 1) $\Rightarrow \exists k \in f[n], k \notin n \Rightarrow k \in n^+ = n \cup \{n\}$

Αφού f 1-1, $f(n) \neq n$, αλλά $f(n) \subset n^+ = n \cup \{n\}$
 $\Rightarrow f(n) \in n, f(n) = q$

Θέλω να δείξω ότι

$$f[n^+] = n^+$$

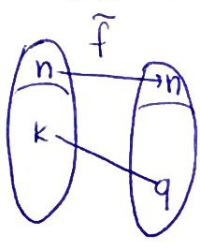
ΠΡΟΒΟΛΗ

$$f/n : n \rightarrow f[n] \subseteq n^+ = n \cup \{n\}$$

$$\cancel{X} \rightarrow n$$

Δεν ισχύει.

Ορίσω μια νέα $\tilde{f} : n^+ \rightarrow n^+$

$$\begin{aligned} \tilde{f}(n) &= n \\ \tilde{f}(k) &= q \end{aligned} \quad / \quad \begin{aligned} \tilde{f}(x) &= f(x) \text{ όταν } x \neq k, n \\ x &\in n^+ \end{aligned}$$

Αποδεικνύω ότι $\tilde{f} : n^+ \rightarrow n^+$ είναι 1-1. { Αποδ

Περιορίσω $\tilde{f}/n : n \rightarrow n, (\tilde{f}[n] \subseteq n)$

$$\tilde{f}(n) = n$$

Επίσης 1-1, $n \in A \Rightarrow \tilde{f}/n : \{n\} \rightarrow \{n\}, \tilde{f}[n] = n \Rightarrow \tilde{f}[n^+] = n^+ \quad \textcircled{1}$

Η \tilde{f} αλλάζει τις δύο τιμές και αφήνει τις άλλες αναλλοίωτες.

αίρα μπορώ να ισχυριστώ $f[n^+] = \tilde{f}[n^+]$

Φανερά $f[n^+] = \tilde{f}[n^+] \Rightarrow f[n^+] = n^+$
 (Άσκηση) || n^+

$$\begin{aligned} \tilde{f} &: n^+ \rightarrow n^+ \\ \tilde{f}(x) &= f(x) \quad x \neq k, n \\ &= q \quad x = k \\ &= n \quad x = n \end{aligned}$$

$$\tilde{f}: I \rightarrow I, x \neq y \Rightarrow \tilde{f}(x) \neq \tilde{f}(y)$$

$$x, y \in I^+$$

1) Αν $x, y \in I^+ \setminus \{k, n\}$ τότε $\tilde{f}(x) = f(x)$ και $\tilde{f}(y) = f(y)$

$$\underline{x \neq y} \xrightarrow{\tilde{f}} \underset{I \rightarrow I}{f} \rightarrow \underset{I \rightarrow I}{f} \text{ τότε } f(x) \neq f(y)$$

2) Αν $x, y \in \{k, n\}$ (Άσκηση)

3) Αν $x \in \{k, n\}, y \in I^+ \setminus \{k, n\}$ τότε $\tilde{f}(x) = q$ (αν $x = k$)

Αν το $y \neq \{k, n\}$ τότε θα ηχηθούμε κάποιο z εντός αυτών των δύο k και n .

$$\tilde{f}(y) = f(y)$$

$$y \neq k \xrightarrow{f} f(y) \neq f(k) = q \quad (?)$$

$$\tilde{f}(y) \neq \tilde{f}(x)$$

4) $x \in I^+ \setminus \{k, n\}, y \in \{k, n\}$ ομοια...

Εφαρμογή Αν $f: A \rightarrow A$, A πεπερασμένο ($\neq \emptyset$), f 1-1 τότε f επι.

$A \cong n$, για κάποιο $n \in \mathbb{N}, n \neq 0$

$A \xrightarrow{f} A$, λόγω του $A \cong n \Rightarrow \exists \phi: A \xrightarrow{1-1} n$

$$\begin{array}{ccc} \phi \downarrow & \hat{=} & \phi^{-1} \downarrow \\ n & \xrightarrow{g} & n \end{array}$$

Ορίσω μια συνθεση $g: n \rightarrow n$ ως εξής:

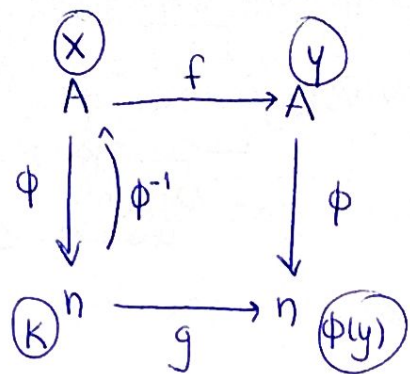
$$g = \phi \circ f \circ \phi^{-1} : n \rightarrow n$$

$$g(k) = \phi(f(\phi^{-1}(k))) \quad \text{ως σύνθεση συν/σεων} \quad \left. \begin{array}{l} g: 1-1 \quad n \rightarrow n \\ g \text{ επι} \Rightarrow f \text{ επι} \end{array} \right\}$$

Εστω $y \in A$, θα βρούμε $x \in A: f(x) = y$

$\phi(y) \in n, \underline{g \text{ επι}} \Rightarrow \exists k \in n: g(k) = \phi(y) \rightarrow (38)$

Θέλω το 1-1 και επι της f να σχετίζονται με το 1-1 και επι της g

$$x = \phi^{-1}(y)$$

Αποδ ότι $f(x) = y \Leftrightarrow f(x) = f(\phi^{-1}(y)) \Rightarrow$

$$\phi(f(x)) = \phi(f(\phi^{-1}(y))) = g(y) = \phi(y) \Rightarrow$$

$$\phi(f(x)) = \phi(y) \xrightarrow{\phi^{-1}} \textcircled{f(x)=y}$$

Άρα f επι.

A όχι πεπερασμένο $\overset{op}{\iff}$ A άπειρο

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: \nexists α πεπερ σύνολο \cong με χητίσιο υποσύνολο του

i) Αν $\alpha \cong \beta \not\subseteq \alpha \xrightarrow{\textcircled{1}} \exists f \xrightarrow[\text{ενι}]{\textcircled{1-1}} \beta \not\subseteq \alpha$ / $f: \alpha \xrightarrow{\textcircled{1-1}} \alpha$
 $\textcircled{1}$ $f[\alpha] = \beta$ $f[\alpha] = \beta \not\subseteq \alpha$
 $f[\alpha] \not\subseteq \alpha$, f όχι επι

ii) $\alpha \geq \beta$

β άπειρο \Rightarrow α άπειρο

iii) $\alpha \cong \beta$, $\beta \not\subseteq \alpha \Rightarrow \alpha$ άπειρο.

Γιατί η απειωμηση είναι επι?
 Έστω $\omega = \mathbb{N}$, είναι άπειρο. Αρμεί $\sqrt{\omega}$. $\{\mathbb{N} \setminus \{0\}\} \cong \mathbb{N}$

Μαθη μη μηδενική είναι επόμενος

$\phi: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N} \setminus \{0\}$, καλὰ ορισκ., $\phi \text{ 1-1, } \phi(x) = \phi(y) \Rightarrow x^+ = y^+ \Rightarrow x = y$

$\phi(x) = x^+ \neq 0 = \phi(0) \quad \forall x \in \mathbb{N}$

$$\left\{ \forall k \neq 0 = \exists n \in \mathbb{N} = \exists n \in \mathbb{N} : n^+ = k \right. \\
 \left. \text{" } \phi(n) \right\}$$

$\mathbb{N} \cong \mathbb{N} \setminus \{0\} \Rightarrow \mathbb{N}$ όχι πεπερ.

ΘΕΩΡΗΜΑ (αναδρομικότητας) (Ανά με επαγωγή : Δεν θα την δούμε)
 (Εκτός)

Δίνεται $A \neq \emptyset$, $x_0 \in A$ και συνολ $f: A \rightarrow A$. $\Rightarrow \exists$ μοναδική $g: \mathbb{N} \rightarrow A$, $g(0) = x_0$.

— μου εξασφαλίζει όλες τις υπολοιπές (*)

$g(n^+) = f(g(n))$ όπου $g(n^+)$ είναι η x_{n+1} $\forall n \in \mathbb{N}$.
 $g(n)$ είναι η x_n .

Προσπαδ να φτιαξω $x_0 \in A$
 ακολουθίες μέσα στο A .
 $x_1 = f(x_0)$
 $x_2 = f(x_1)$
 \vdots

όπου g : (*)
 $g(0) = x_0$
 $g(1) = f(x_0)$
 $g(2) = f(f(x_0))$
 \vdots

Μοναδικότητα

$\exists h: \mathbb{N} \rightarrow A$, $h(0) = x_0$
 $h(n^+) = f(h(n)) \quad \forall n \in \mathbb{N}$

$g(0) = x_0$
 $g(n^+) = f(g(n)) \quad \forall n \in \mathbb{N}$

$\Delta \text{O } h = g \quad (h, g: \mathbb{N} \rightarrow A)$
 αρχει $h(n) = g(n) \quad \forall n \in \mathbb{N}$
 Αν θεσω $A = \{n \in \mathbb{N} : h(n) = g(n)\}$
 $0 \in A, n \in A \Rightarrow h(n) = g(n)$
 $f(h(n)) = f(g(n)) \Rightarrow h(n^+) = g(n^+) \Rightarrow n^+ \in A$

Το πεδίο τιμών της $g: g[\mathbb{N}] = \{x_0, x_1, x_2, \dots\} = \{g(n) : n \in \mathbb{N}\}$
 {Το επόμενο προκύπτει από το προηγούμενο}

Θέλουμε να ορίσουμε το $m+n$, με $m, n \in \mathbb{N}$ (επίλυση με αναδρομή)

$m + \mathbf{n}$ \rightarrow αναδρομή (n).

$m + 0 = m$

$m + (n^+) = (m+n)^+$

↑
 επόμενο
 το n

$m + (n+1) = (m+n) + 1$ (μεταφέρονται προς τα δεξιά.)

Αναδρομή ΔΕΝ τα λαμβάνω πολύ υπόψη

Μια απλή ακολουθία
 $\mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$
 \parallel θα είναι
 A η $x(n)=n$.

Σταθεροποιώ $m \in \mathbb{N}$, ορίζω $S_m: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$

$$S_m(0) = m \quad (1)$$

Ορίζω ως $m+n = S_m(n)$

$$S_m(n^+) = [S_m(n)]^+ \quad (2)$$

$$m+n^+ = S_m(n^+) = [S_m(n)]^+ = (m+n)^+$$

$\exists S_m: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N} \quad \forall m \in \mathbb{N}$

Εφόσον έχω ορίσει ως $m+n = S_m(n)$ τότε:

$$m+0 = S_m(0) = m$$

$$m+1 = S_m(1) = [S_m(0)]^+ = m^+$$

Επίπεδο
 $\tau \in m$

$$m+2 = m+1^+ = S_m(1^+) = [S_m(1)]^+ = (m^+)^+$$

Πως να το ορίσω?

$$2 = 1^+$$

κλπ

Πως ορίζονται
 0
 1
 $2 = 1^+$
 $3 = 2^+ = (1^+)^+$

Έχουν νόημα

$$m+(n+k) = (m+n)+k \quad \forall m \forall n \forall k \text{ φυσικώς}$$

$$m+n = n+m$$

σταθεροποιώ τα m, n και μεταβαίνω κάθε φορά το k .

$$A = \{ k \in \mathbb{N} : m+(n+k) = (m+n)+k \}$$

$$\text{ΟΕΑ } m+(n+0) = (m+n)+0 \\ m+n = m+n$$

Επαγωγικά

για $k \in A \Rightarrow k^+ \in A$ (δηλ συνθήκη του k , βάλω το k^+ .)

Θυώο $\boxed{m+(n+k) = (m+n)+k}$

~~$$m+(n+k^+) = m+S_n(k^+) \quad S_n(k^+) = m+k^+$$

$$= m+[S_n(k)]^+ \quad S_n(k) = m+k$$

$$= m+k^+$$~~

$$\left\{ \begin{array}{l} S_m(n^+) = [S_m(n)]^+ \\ \Downarrow \\ (m+n^+) = (m+n)^+ \end{array} \right.$$

$$\Rightarrow m + (n+k) = (m+n) + k$$

Απόδειξη

$$m + (n+k^+) = m + \underbrace{(n+k)}_{\lambda}^+ = m + \lambda^+ = (m+\lambda)^+ = [m + (n+k)]^+ \stackrel{\text{ΚΕΑ}}{=} [(m+n) + k]^+ = (m+n) + k^+$$

(Βιβλίο Κάλφα)

Βασική ιδιότητα πρόσθεσης $m+n^+ = (m+n)^+$ προσεταιριστική ιδιότητα

Πολλαπλασιασμός $m \cdot 0 = m$

$$m \cdot n^+ = mn + m$$

$$\underbrace{\quad}_{n+1}$$

Άρα έχουμε ορίσει έως τώρα $+$, \cdot

$$m \cdot 1 = m \underbrace{(0^+)}_{0+1} = m \cdot 0 + m = m + 0 = m$$

$$m(n+k) = mn + mk$$

$$m \cdot n = n \cdot m$$

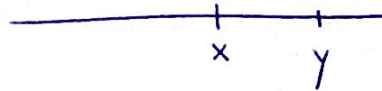
Δύναμη m^n ορίζουμε με αναδρομή $n \in \mathbb{N}$ (για σταθ. $m \in \mathbb{N}$)

$$m^0 = 1$$

$$m^{(n+1)} = m^n \cdot m$$

Διάταξη (στους φυσικούς)

(\mathbb{N}, \leq)

(E, \leq)
 $(\leq) \subseteq E \times E$
 σχέση
 $x \leq x \quad \forall x \in \mathbb{N}$
 συμμερισιότητα
 $x \leq y, y \leq x \Rightarrow x = y \quad \forall x, y$
 $x \leq y, y \leq z \Rightarrow x \leq z \quad \forall x, y, z$

$x \leq y \iff x \in y \text{ ή } x = y \iff x \in y \text{ ή } x \in \{y\}$
 $x, y \in \mathbb{N}$
 $\iff \{x \in y \cup \{y\}\} = y^+$

Πχ αν $x=3 \quad y=5$
 Αν $y=5 \rightsquigarrow 5 = \{0, 1, 2, 3, 4\}^+$ άρα το $x \in y$ άρα $x=3$ και το $3 \in 5 = \{0, 1, 2, 3, 4\}^+$

1) $x \leq x$, φανερά $\forall x \in \mathbb{N}$, αφού $x = x$

2) $x \leq y$ ^① και $y \leq x$ ^② } $\xrightarrow{\text{vdo}} x = y$
 $x, y \in \mathbb{N}$

①, ② αλλά $x \neq y$
 $\hookrightarrow x \in y \text{ ή } (x = y) \Rightarrow x \in y$
 $\hookrightarrow y \in x \text{ ή } (y = x) \Rightarrow y \in x$
 $\Rightarrow (x = y)$

αίτιο Δ γιατί $x \neq y$

3) $x \leq y, y \leq z \Rightarrow x \leq z$

i) $x = y$ } ii) $y = z$ } iii) $x \leq y \quad x \neq y \quad \begin{cases} x \in y \\ y \leq z \quad x \neq z \quad \begin{cases} y \in z \\ \end{cases} \end{cases} \Rightarrow x \in z$

Από Λήμμα (αν φυσικός ανήκει σε φυσικό (κεν) τότε (κεν)).
 $x \in z \Rightarrow x < z$ (όχι ίσο άρα $z \in z$ δεν υφίσταται)

ΠΡΟΣΟΧΗ

$x \neq y \rightsquigarrow x \in y$

Στόχος

(\mathbb{N}, \leq) ολικά διατεταγμένο σύνολο γραμμικά

Θδο: $\forall x, y \in \mathbb{N}$ ισχύει είτε $x \in y$ (ακριβώς μια)
 $x = y$
 $y \in x$

ΛΗΜΜΑ

Αν $m, n \in \mathbb{N}$, $m < n \Rightarrow m^+ \in n^+$

$$(m < n) \Rightarrow (m^+ < n^+)$$

$m < n \Rightarrow m^+ \in n^+$, Αποδ με επαγωγή στο m

$$A = \left\{ n \in \mathbb{N} : \text{αν } m < n \Rightarrow m^+ \in n^+ \right\}$$

Θδο A επαγωγικό.

$0 \in A$ τετριμμένα αφού $0 = \emptyset$

Εάν $n \in A \Rightarrow n^+ \in A$

Αποδ αρκεί νδο αν $m < n^+ \Rightarrow m^+ \in (n^+)^+$

Έστω $m < n^+ = n \cup \{n\}$

$$\Rightarrow \begin{cases} m < n \Rightarrow n \in A \Rightarrow m^+ \in n^+ \subseteq n^+ \cup \{n^+\} = (n^+)^+ \\ m = n \Rightarrow \text{φανερὰ} \Rightarrow m^+ = n^+ \in \{n^+\} \cup n^+ = (n^+)^+ \end{cases}$$

Δείξαμε ότι $m < n^+ \Rightarrow m^+ \in (n^+)^+ = n^+ \in A$

ΠΡΟΤΑΣΗ (\mathbb{N}, \leq) ολικά διατεταγμένο σύνολο

$$\forall m, n \in \mathbb{N} \Rightarrow \boxed{m < n} \text{ ή } \boxed{n = m} \text{ ή } \boxed{n < m}$$

Αποδ

Καιν επαγωγή σε έναν από τους m, n .

$\forall n \in \mathbb{N}, [\forall m \in \mathbb{N}, 0 \text{ συγκρίσιμος με τον } n]$

$$A = \left\{ n \in \mathbb{N} : \forall m \in \mathbb{N}, \text{ συγκρίσιμος με το } n \right\} \subseteq \mathbb{N}$$

$0 \in A$ φανερά διότι κάθε φυσικός αριθμός συγκρ με 0. $\left. \begin{array}{l} \boxed{0 \leq m} \\ \hline m \neq 0 \end{array} \right\} \Rightarrow 0 < m \Rightarrow \underline{\underline{0 < m}}$

Αν $n \in A \Rightarrow n^+ \in A$

Αρκεί νδο n^+ συγκρ με όλους του $m \in \mathbb{N}$

→

Έστω $m \in \mathbb{N}$ ($n \in A$)

- $m \in m \Rightarrow \frac{n \in m}{\text{Από Λήμμα } n^+ \in m^+ = m \cup \{m\}} \left\{ \begin{array}{l} n^+ = m \\ n^+ \in m \Rightarrow \underline{n^+ < m} \end{array} \right.$
- $n = m \Rightarrow m \in \{n\} \subseteq n \cup \{n\} = n^+ \Rightarrow m \in n^+ \Rightarrow \underline{m < n^+}$
- $m \in n \Rightarrow$ αφού $n \subseteq n^+ \Rightarrow m \in n^+ \Rightarrow \underline{m < n^+}$

$\Rightarrow A = \mathbb{N} \stackrel{A \text{ επαγωγικό}}{\Rightarrow} (\mathbb{N}, \leq)$ ολική.